

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 32Pc/18/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321202096
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Šefčíková
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2022:2321202096.4

Uznesenie

Okresný súd Galanta vo veci navrhovateľky: T. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š. XXX, zastúpená splnomocneným zástupcom: JUDr. Dušan Jovankovič, advokát so sídlom Doležalova 5, Bratislava, proti povinnému z vyživovacej povinnosti: F.J. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. T. O. XX, O., o návrhu oprávnenej na zvýšenie výživného, takto

rozhodol:

- I. Konanie sa zastavuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka sa svojím návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 24.11.2020, domáhala určenia výživného proti matke a zvýšenia výživného proti pánovi F. O. (ďalej označený ako „povinný z vyživovacej povinnosti“).
2. Uznesením č.k. 19Pc/58/2020-363 zo dňa 30.04.2021 súd vylúčil konanie proti povinnému z vyživovacej povinnosti na samostatné konanie z dôvodu, že povinný z vyživovacej povinnosti podal proti navrhovateľke a matke navrhovateľky návrh na zapretie otcovstva.
3. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 19Pc/9/2021 došlo k zapretiu otcovstva povinného z vyživovacej povinnosti voči navrhovateľke.
4. Písomným podaním doručeným súdu dňa 21.03.2022, navrhovateľka vzala svoj návrh v celom rozsahu späť a žiadala konanie zastaviť, a to s poukazom na to, že povinný z vyživovacej povinnosti úspešne zaprel otcovstvo k navrhovateľke. Zároveň navrhovateľka požiadala, aby súd jej priznal trovy konania. Vo svojom podaní poukázala na to, že matka navrhovateľky sa vedome, dobrovoľne a z vlastnej vôle dopustila nevery v čase, ktorý predchádzal narodeniu navrhovateľky. Matka navrhovateľky sa dopustila nevery napriek skutočnosti, že žila v manželskom zväzku. Vzhľadom na uvedené matka bez pochyb mala resp. objektívne mohla mať vedomosť, že existuje vysoká pravdepodobnosť, že dieťa nepochádza z manželského vzťahu. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, či povinný z vyživovacej povinnosti, ktorého otcovstvo bolo úspešne zapreté v konaní vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 19Pc/9/2021 mal resp. mohol mať vedomosť, že existuje možnosť, že dieťa nepochádza z manželského vzťahu a ak túto informáciu mal, prečo nepodnikol právne kroky skorej, ale rozhodol sa podať návrh na zapretie otcovstva až pod tlakom konania o určenie výživného na plnoleté dieťa. Navrhovateľka mala za to, že morálne zlyhanie rodičov nemožno klásť za vinu samotnému dieťaťu a od dieťaťa nemožno spravodlivo požadovať, aby uvedenú situáciu vyriešilo namiesto rodičov a podalo návrh na zapretie otcovstva a zároveň od dieťaťa nemožno spravodlivo požadovať, aby znášalo trovy konania o určenie výživného na plnoleté dieťa, nakoľko uvedený skutkový stav žiadnym spôsobom nezavinilo, pričom je naďalej odkázané na výživu rodičov.

5. Navrhovateľka cestou svojho právneho zástupcu dňa 24.03.2022 predložila súdu vyúčtovanie trov konania, na základe ktorého žiadala priznať trovy, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia a cestovných výdavkoch v celkovej výške 740,30 Eur.

6. Povinný z vyživovacej povinnosti sa k späťvzatiu návrhu a k návrhu na priznanie náhrady trov konania navrhovateľke nevyjadril, preto súd mal za to, že nemá pripomienky.

7. Podľa § 29 ods. 1 C.m.p., navrhovateľ môže počas konania zobrať návrh na začatie konania späť, a to celkom alebo sčasti. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

8. Podľa § 29 ods. 2 C.m.p., súd konanie nezastaví, ak sa mohlo začať aj bez návrhu a je potrebné v konaní pokračovať.

9. Podľa § 29 ods. 3 C.m.p., súd konanie nezastaví, ak niektorý z účastníkov so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí.

10. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a zákonné ustanovenia, súd zobrať na vedomie dispozičné právo navrhovateľky s návrhom a konanie zastavil.

11. Podľa § 52 C.m.p., žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa § 55 C.m.p., súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

13. V konaniach vedených podľa Civilného mimosporového poriadku (ďalej len C.m.p.) sa uplatňuje generálna klauzula, vyjadrená v § 52 C.m.p. a ktorá vychádza z predpokladu, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenie § 55 C.m.p. predstavuje prelomenie generálnej klauzuly, avšak jej použitie prichádza do úvahy len za predpokladu, že je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Pri hodnotení kritéria, že je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé, by nemal súd ako jediné kritérium zohľadňovať osobné a majetkové pomery účastníkov, ale relevantné by mali byť okolnosti prejednávanej veci.

14. Predmetom tohto konania nie je určenie výživného na plnoleté dieťa ako to opakovane uvádza navrhovateľka vo svojich podaniach, ale návrh na zvýšenie výživného. Vyživovacia povinnosť pána F. O. (do zapretia otcovstva povinného z vyživovacej povinnosti) bola naposledy upravená rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 24P/144/2014-105 zo dňa 20.11.2014, právoplatným dňa 05.12.2014, ktorým súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej sa zvýšilo výživné „otca“ na navrhovateľku zo sumy 60,- Eur mesačne na sumu 100,- Eur mesačne počnúc od 20.07.2014. Navrhovateľka teda aj pred podaním návrhu disponovala formálne a materiálne vykonateľným exekučným titulom, na základe ktorého mal menovaný platiť výživné navrhovateľke, a pokiaľ ten jej výživné neplatil, na základe ktorého mohla navrhovateľka vymáhať výživné od neho, a to až do právoplatnosti rozsudku č.k. 19Pc/9/2021-181 zo dňa 24.01.2022, ktorým súd určil, že menovaný nie je otcom navrhovateľky. Je pravdou, že navrhovateľka je naďalej odkázaná na výživu svojich rodičov, keďže študuje a nie je schopná sama sa živiť, avšak ani v čase podania návrhu nebola bez finančných prostriedkov, keďže rodina (vrátane matky, starej matky, matrikového otca, nevlastného otca a biologického otca) jej zabezpečovala nadpriemerný životný štandard. Súd súhlasí s názorom navrhovateľky, že neveru jej matky a morálne zlyhanie jej rodičov nemožno klásť za vinu dieťaťu a nie je povinnosťou dieťaťa vzniknutú situáciu aj právne riešiť. Navrhovateľka tak formálne, z právneho hľadiska bola oprávnená podať návrh na zvýšenie výživného proti mužovi, ktorý bol zapísaný od jej narodenia do rodného listu ako otec, pokiaľ mala za to, že došlo k podstatnej zmene okolností na jej strane od ostatného rozhodnutia o výživnom, ktoré odôvodňujú zvýšenie výživného. Súd súhlasí aj s tým tvrdením navrhovateľky, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodiča. V danom prípade je však potrebné poukázať na to, že súd vo veci meritórne o návrhu navrhovateľky nerozhodol, t.j. nedošlo zo strany súdu k posúdeniu životnej úrovne „otca“, ani k rozhodnutiu či je v jeho schopnostiach a možnostiach prispievať na výživu navrhovateľky vyššou sumou. Navrhovateľka následne vzala svoj návrh späť z dôvodu, že povinný z vyživovacej povinnosti úspešne zaprel otcovstvo k navrhovateľke. O tom, že muž označený ako povinný z vyživovacej povinnosti nie

je otcom navrhovateľky sa dozvedel aj on sám v roku 2020, a to priamo od navrhovateľky a jej sestry. Táto skutočnosť bola konštatovaná v konaní o zapretie otcovstva, ktorá účastníkmi nebola rozporovaná. Samotné podanie návrhu na zvýšenie výživného dieťaťom automaticky neznamená, že bez ohľadu na priebeh a výsledok konania, je zo strany súdu spravodlivé priznať mu náhradu trov konania, pričom prihliadajúc na všetky osobitosti tohto prípadu, súdu sa nejaví ako spravodlivé zaviazat' pána F. O., ktorý medzičasom úspešne zaprel otcovstvo k navrhovateľke, k náhrade trov konania.

15. Súd nad rámec uvedeného považuje za potrebné poukázať aj na to, že podľa vyúčtovania trov konania (č.l. 82 a nasl.), navrhovateľka si uplatnila náhradu trov právneho zastúpenia za úkony právnej služby, ktoré neboli vykonané v tomto konaní, ale ešte v konaní vedenom pod sp. zn. 19Pc/58/2020, pričom o trovách tohto konania súd rozhodol uznesením č.k. 19Pc/58/2020-386 zo dňa 07.06.2021, právoplatným dňa 16.06.2021 tak, že účastníkom konania nepriznal nárok na náhradu trov konania.

16. Nakoľko súd nevzhladol žiadne okolnosti, pre ktoré by bolo spravodlivé priznať navrhovateľke náhradu trov konania podľa § 55 C.m.p., súd s poukazom na ustanovenie § 52 C.m.p. vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje (§ 357 písm. a) CSP). Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 CMP).